

РЕШЕНИЕ

№ 1671

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **905** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ вр. чл. 203 и сл. от АПК.

Настоящото дело се води по Искова молба вх.№ 36215/18.12.08г на Д. Б. Б., О. Е. П., М. И. П., Е. М. П. и Д. М. П./последните трима като наследници на първоначалния ищец М. Е. П./, всички с проц.представител адв. И., с която е предявен Иск по чл.1 от ЗОДОВ, против Столична Община, представлявана от Кмета на СО и против Областна Администрация на обл.С., представлявана от Областен Управител на обл.С., за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 391 166лв/левовата равностойност на 200 000 евро/, ведно с лихва от датата на увреждането, настъпили в резултат на незаконосъобразни фактически бездействия на ответниците/според компетентността им/.

I / Обобщение/максимално синтезирано/ на предходните дела:

1/ По ИМ вх.№ 36215/18.12.08г първоначално е образувано гр.дело № 5524/08г на СГС, прекратено и изпратено по подсъдност на АССГ – с Определение № 1983/05.02.09г.

2/ Образувано е адм.д.№ 1698/09г на АССГ.

По него е депозирана Уточняваща Искова молба вх.№ 7956/30.04.09г- ответниците са солидарно задължени, а ищите/първоначалните трима/- притежават равни части от отчуждения имот/т.е. всеки по 1/3 ид.част от отчуждената тяхна 1/6 ид.част от ПИ №

446, сградата и подобренията в него/.

Депозирана е Уточняваща Искова молба на 22.06.09г- сочи се, че ответници са солидарно СО и Областна Администрация на обл.С..

Постъпил е Отговор по ИМ с вх.№ 14329/05.08.09г от втория ответник- оспорва Иска като недопустим спрямо този ответник /не ОУ на обл.С. следва да предостави обезщетение за отчуждаването/, респ. като неоснователен.

С Уточняваща Искова молба вх.№ 18216/13.10.09г – Искът не се поддържа по отношение на останалите ответници от първоначалната ИМ.

Постъпил е Отговор по ИМ с вх.№ 22894/22.12.09г от първия ответник- оспорва Иска като неоснователен спрямо този ответник /претендираните основания за вредите не са незаконосъобразни фактически действия или бездействия, а юридически такива, като липсва отменен като незаконосъобразен инд.адм.акт, респ. липсва първата предпоставка за основателност на Иск по чл.1 от ЗОДОВ/.

Депозирана е Уточняваща Искова молба вх.№ 4342/25.02.10г-конкретизират се действия и бездействия на ответниците, довели до вредите, по нея е постъпил Отговор на 26.04.10г/допълнен устно и в съд.заседание на същата дата/ от първия ответник.

С Решение № 2787/12.08.10г - Искът срещу Областна Администрация при Областен Управител на обл.С. е оставен без разглеждане - като недопустим, а Искът срещу СО е оставен без уважение -като неоснователен и недоказан по размер.

3/ С Решение № 6184/10.05.14г по адм.д.№ 14533/10г на ВАС – Решението на АССГ е отменено и делото е върнато за ново разглеждане на АССГ.

4/ Образувано е ново адм.д.№ 4751/14г на АССГ.

По него е депозирана Уточняваща ИМ с вх.№ 15125/04.06.14г- посочена е левовата равностойност на претенцията от 200 000евро/391 166лв/; в условията на евентуалност - ответниците отговарят солидарно, или всеки за целия размер/ако спрямо другия Искът е недопустим/ или разделно- поравно/т.е. всеки за 195 583лв/; претендираните 391 166лв са пазарната цена на отчуждения имот/идеалната част на ишците/-към 29.05.00г/когато са поискали отмяна на отчуждаването/; всеки от тримата ищци/първоначалните/ претендира по 130 388.66лв - по 65 194.33лв от всеки ответник; вредите са настъпили от незаконосъобразно фактическо бездействие на ответниците- довело като краен резултат до липс на предоставено на ишците обезщетение за отчуждения имот; имотът е отчужден на 05.01.88г, определеният като обезщетение апартамент никога не е бил построен, отчуждаването не е отменено/по искане от 29.05.00г/, към момента отчужденият имот е застроен и вече не може да бъде отменено отчуждаването му, единственият ред за обезщетение на ишците за липсата- до датата на ИМ/18.12.08г/, на предоставено им обезщетение от двамата ответници/солидарно или поотделно/ за отчуждения техен имот, е предявяване на Иск по чл.1 от ЗОДОВ.

Депозирана е Уточняваща ИМ с вх.№ 19449/17.07.14г- вредите са причинени от незаконосъобразното фактическо бездействие, изразяващо се в непривеждане в изпълнение на Заповедта по чл.100 от З./за определяне на обезщетение/, което бездействие следва да се установи от Съда, разглеждащ Иска.

Делото е прекратено с Определение № 3650/22.07.14г, отменено с Определение № 9234/14.08.15г по ч.д.№ 12128/14г на ВАС. С Определение от 07.05.15г по делото на

ВАС като ищци са конституирани тримата наследници на третия първоначален ищец.

Депозиран е нов Отговор с вх.№ 25210/14.10.15г - от втория ответник.

Депозиран е нов Отговор от 07.10.15г- от първия ответник/Искът е недопустим, евентуално неоснователен/.

Депозирана е цялата преписка по отчуждаването на ПИ № 446.

С Решение № 3271/13.05.16г АССГ отхвърля Иска изцяло.

5/ С Решение № 827/22.01.18г по д.№ 8897/16г на ВАС- Решението на АССГ е обезсилено и делото е върнато с указания - за ново разглеждане от трети състав на АССГ.

II / По настоящото дело:

1/ Ищците се представляват от адв. И., който поддържа Иска, моли относно размера на вредите да се вземат предвид заключенията по СТОЕ и няколко доп.СТОЕ, претендира разноски само за това дело/представя списък/. Депозира се в хода на делото Уточняваща Искова молба с вх.№ 10224/05.04.18г- лихва се претендира от момента на настъпване на вредите, като този момент е посочен в няколко алтернативни варианта. Депозират се още Уточняваща Искова молба вх.№ 17412/12.06.18г, Уточняваща Искова молба вх.№ 18950/26.06.18г и Уточняваща Искова молба от 06.03.18г/представена в съд.заседание/. Твърди се, че преведената сума от СО по сметка на ищците в ДСК не представлява обезщетение за отчуждения имот/л.308/. В писмени бележки са обобщени изложенията от ИМ и всичките уточняващи ИМ, като се прави подробен анализ на заключенията по всички СТОЕ и се сочи, че според тях загубите и пропуснатите ползи от ищците са далеч по-големи от претендираните 200 000 евро.

2/ Ответникът СО, представляван от Кмета на СО, с проц.представител юрк. Ю., оспорва Иска като неоснователен и недоказан по размер/всички СТОЕ са на база само офертни цени, а не на база пазарни цени по реални сделки, като за наемните цени важи 3-годишна давност/. Депозира Отговор по Уточняващите Искове молби- на 23.05.18г. В съдебно заседание на 06.03.19г сочи, че всъщност обезщетение за отчуждаването /в пари/ е било преведено на ищците още през 1989г – по сметка в ДСК на тяхно име, като влогът е активен и към момента. В писмени бележки се допълва, че: отчуждаването не може да бъде вече отменено, тъй като отчужденият имот вече е застроен, а ищците са притежавали само идеална част от него; не е спорно, че определеният като обезщетение апартамент не е предоставен, тъй като изобщо не е бил построен блока; единственият меродавен момент за преценка размера на вредите е датата на отчуждаването и колко е струвал към този момент отчуждения имот; всички СТОЕ не следва да се кредитират, като повечето док.искания на адв.И. са напълно неотнормирани; така и ИМ е останала нередовна до края на делото, въпреки многократните указания на Съда и многобройните уточняващи ИМ; вредите са пропуснатата полза или реално претърпяната загуба, като пропуснатата полза изобщо не е доказана от ищците/не е достатъчно да се предполага вероятна възможност за увеличаване на имущественото състояние на ищците/; следователно претендираните вреди могат да са само и единствено реално понесени загуби, а това е отчуждения имот/със стойност към датата на отчуждаването/. Претендира се юрк.възнаграждение,

прави се възражение за прекомерност на адв.хонорар на ищците.

3/ Ответникът Областна Администрация на обл.С., представлявана от Областен Управител на обл.С., с проц.представители Д. и И., оспорва Иска като недопустим спрямо този ответник, респ. като неоснователен, моли за присъждане на съответното юрисконсултско възнаграждение. Депозира Отговори по Уточняващите Искови молби- на 25.05.18г и на 13.06.18г.

III / На адв. И. са давани многократни указания, че сам бави неоправдано производството, вкл. с неясните си и в голямата си част неотнормирани док.искания. Давани са му и многократни указания за отстраняване на нередовностите по ИМ. Съдът намира, че и до края на устните състезания/14.12.22г/ - нередовностите не са отстранени. ИМ и всичките уточняващи ИМ не прецизират Иска /според нормите на АПК и ГПК/ и претендираните незаконосъобразни фактически действия или бездействия/които се установяват от съда, разглеждащ Иска по чл.1 от ЗОДОВ/.

Но съгл. указанията на ВАС по д.№ 8897/16г- Съдът трябва да избяга от формалния подход в случая, да приложи диспозитивното начало и да приеме, че предмет на делото е реализирането на компенсаторно средство за защита на основно право по чл.1 от Протокол 1 и чл.6 от ЕКПЧ, като се касае за един от специфичните случаи на отчуждаване на имот по реда на отм.З., по които производството не е приключило в недопустимо продължителен период и които са предмет на разглеждане от ЕСПЧ/по дела на необезщетени собственици срещу България/.

Ето защо Съдът ще избегне формалния подход и ще приеме служебно, че: е сезиран с Иск по чл.1 от ЗОДОВ за обезщетяване на имуществените вреди- претърпени загуби и пропуснати ползи, претендирани в размер на левовата равностойност на 200 000 евро, понесени от ищците - като собственици на идеална част от отчуждения ПИ № 446 и сградата и подобренията в него, настъпили в резултат на незаконосъобразни фактически бездействия на двамата ответници/според компетентността им/, довели до липсата на предоставено обезщетение на ищците в периода 05.01.88г/датата на отчуждаването/- 18.12.08г/датата на ИМ/, ведно с лихва за забава от 05.01.88г/датата на отчуждаването/- 18.12.08г/датата на ИМ/, ведно със законна лихва от 18.12.08г/датата на ИМ/- до окончателното изплащане на сумата.

Съдът ще подчертае, че крайният момент на претендираните вреди е датата на ИМ - 18.12.08г, като претендираните вреди са само поради липсата на предоставено обезщетение в периода от отчуждаването до депозиране на ИМ и не представляват и не заменят самото обезщетение за отчуждения имот.

Съдът приема, че е сезиран с редовен и допустим Иск, като ще разгледа същия по същество.

IV / Съдът намира, че обезщетение за отчуждения имот, съгл. нормативната уредба /действаща и тогава, и сега/- се предоставя от отчуждителя/не е спорно, че имотът е отчужден от Председателя на ИК на СНС, като СНС е с правоприемник СО/, а не от Обл.Управител на обл.С.. Поради което Искът срещу втория ответник- Областна Администрация на обл. С., представлявана от Обл.Управител на обл.С., е неоснователен. Съдебната практика, вкл. тази на ВАС, е колеблива- дали при ненадлежащ ответник Искът е недопустим или е неоснователен/затова първият състав на АССГ е оставил Иска срещу този ответник без разглеждане, а вторият състав на

АССГ- без уважение/Настоящият състав намира, че Искът е неоснователен/а не недопустим/, доколкото не се установяват от Съда и не съществуват незаконосъобразни фактически бездействия на този ответник, довели или които биха могли да доведат до липсата на предоставено от отчуждителя на ищците -обезщетение за отчуждения имот /изначално липсва първата предпоставка за основателност на Иск по чл.1 от ЗОДОВ- незаконосъобразно фактическо бездействие на този ответник, довело до липсата на предоставено обезщетение за отчуждения имот на ищците/.

V / Що се отнася до първия ответник- СО, Съдът в максимално синтезиран вид ще посочи само фактическите установявания, които обуславят произнасянето му:

1/ Искът е предявен на 18.12.08г от трима ищци- Д. Б., О. П. и М. П./последните двама са наследници на В. Б., такъв е и Д.Б./ В хода на производството е починал и М. П., като за ищци са конституирани наследниците му М. П., Е. П. и Д. П.. Д. Б. и В. Б. притежават всеки по 1/12 идеална част от ПИ № 446, кв.18/т.е. общо 1/6 идеална част от ПИ/ и всеки притежава по j идеална част от източната сграда в имота/т.е. общо S идеална част от източната сграда/.

2/ Със Заповед № РД- 40-21/05.01.88г на Председател на ИК на СНС, на основание протокол от 24.11.87г на Комисията по чл.265 от ППЗТСУ, на осн. чл. 95 и чл.98 от З., се отчуждава целия ПИ № 446, кв.18, ведно с двете сгради, подобренията и насажденията, като останалите 5/6 идеални части от ПИ, S идеална част от източната сграда и другите сгради са собственост на други 3 лица. В Заповедта е определена цената на отчуждавания имот/съгл. оценката по протокола на Комисията/- за целия ПИ и за наличните сгради, подобрения и насаждения в ПИ и в сградите. На Д.Б. е определена цена на отчуждавания имот- 2636.65лв, на майка му В.Б. е определена същата цена/доколкото идеалните им части са еднакви/. Видно от протокола на Комисията по чл.265 от З., оценката на отчуждавания имот от всеки от двамата е за 1/12 идеална част от ПИ, от насажденията и подобренията в него, както и за j идеална част от източната сграда и подобренията в нея.Общо за двамата оценката на отчуждавания имот следователно е за 1/6 идеална част от ПИ 446, подобренията и насажденията в него и за S идеална част от източната сграда и подобренията в нея.Следователно това е отчуждения техен имот, за който им се следва обезщетение/поравно/. Според Заповедта за отчуждаване, оценката на отчуждения от двамата имот е в общ размер за двамата- 5 273.30лв. В т. II. 4 от Заповедта за отчуждаване е посочено, че на двамата като обезщетение се предоставят не пари/по т.І/, а тристайно жилище на осн. чл. 251а ал.6 от ППЗТСУ. Посочено е изрично, че на В.Б. жилището се предоставя за нуждите на сина й О. П..Заповедта не е обжалвана и е влязла в сила.

3/ Последващото производство, инициирано от ищците с молба от 29.05.2000г - за отмяна на отчуждаването на осн. чл. 31 от ЗОС, не води до отмяна на отчуждаването и то е в сила и към момента. Част от ПИ 446 с площ 1240 кв.м. по титул и по РП79г /част от 810кв.м./, ведно със съседните ПИ 445 и ПИ 444 /трите по РП79г/, са включени в общото новообразувано УПИ III-За Б./посолски нужди/,кв.18 с площ 2720кв.м. по РП86г и последващи РП87г, РП92г и РП97г. УПИто става УПИ III-444, кв.18 с площ 2720кв.м. по последващ ПУП04г. Част от ПИ 446 по РП79г/430 кв.м./, са включени в съседен нов УПИ IV-За детски комбинат, кв.18 по РП92г. По РС от 2006г е изградена сграда на детски комбинат- в УПИ III-444.

4/ Със Заповед № РД-41-170/03.10.89г на Председател на ИК на СНС, на осн. чл. 100

от З. на Д.Б. и О. П./по молба-декларация на майка му В.Б. от 12.11.87г, че иска нейното обезщетение да се даде на сина й О.П./, е определен за обезщетение конкретен имот- ап.5б, ет.1 вх.В на бл.4 в жк С./ведомствен блок на Б./-тристаен, със ЗП 94.11 кв.м. Заповедта не е обжалвана и е влязла в сила. С писмо от 03.10.89г Д.Б. и В.Б. са уведомени/връчено на 28.12.89г/, че ако в 3месечен срок от откриване на финансирането на блок №4 не заплатят жилището, дадено им като обезщетение, ще се премине към обезщетение с по-малко жилище или обезщетение в брой, съгл. чл. 103 ал.3 от З..Не е спорно между страните, че бл.4 в жк С. не е построен/и до момента/, т.е. определеното конкретно жилище по Заповед за обезщетение от 03.10.89г не е предоставено на ищите.Няма данни и не се твърди ищите да са подали молба за промяна в начина на обезщетяване/с друг апартамент или с пари/, респ. няма издавана друга заповед по чл.100 от З. за определяне на ново конкретно обезщетение/в пари или с друг имот/.

5/ В съдебно заседание на 06.03.19г ответникът СО за първи път сочи, че всъщност **обезщетение за отчуждаването /в пари/ е било преведено на Д.Б. и В.Б. още през 1989г – по сметка в ДСК на тяхно име, като влогът е активен и към момента.** Съдът е събрал служебно доказателства от банка ДСК, видно от които: **на 29.12.89г с превод от Б./инвеститорът на строежа в УПИ III/, в ДСК е открит влог № 460047 на името на Д.Б. и В.Б. в размер на 5273.30лв- обезщетение за отчуждени имоти, към момента влогът е жилищно-спестовен с № 6338220 и е активен/олихвяван е след откриването му/, като е открит на осн. чл.77 ал.1 изр.2 от З./ред. 1988г/ вр. чл. 255 ал.3 от ППЗТСУ/ред. 1987г/ вр. чл.44 от Наредба за влогонабирането и безкасовите плащания на гражданите. Няма данни с влога да са извършвани действия от страна на титулярите му.**

VI / Съдът намира за **неоснователен и Иска срещу ответника СО** по следните съображения: По действащия през 1989г норм.ред, на Д.Б. и В.Б. е издадена Заповед по чл. 100 от З., с която се определя конкретен имот, който да им се предостави като обезщетение за отчуждения техен имот/тъй като още в Заповедта за отчуждаване от 1988г е посочено, че ще се направи обезщетение с имот, а не с пари/. Не се спори, че определеният като обезщетение апартамент в бл.4 в жк С. не е построен, т.е. определено е обезщетение с имот, то не е предоставено реално. Вместо да иницират производство по издаване на нова заповед по чл.100 от З., за да им се определи ново обезщетение/в пари или с друг апартамент/, едва през 2000г/11 години по-късно/, **Б. са поискали отмяна на отчуждаването на осн. чл. 31 от ЗОС-нереализирано мероприятие в отчуждения имот/отказано им е, а вече е и невъзможно,** предвид реализираното строителство в УПИ III/. И Заповедта за отчуждаването, и Заповедта за определяне на конкретния имот-обезщетение, са влезли в сила. Б. така и не са поискали обаче промяна на определеното им през 1989г конкретно обезщетение-неполучено реално. **Самите Б. са negliжирали интересите си, като не са предприели надлежните процедури, за да бъдат обезщетени реално /с друг имот/. Въпреки това/липсата на тяхно искане за определяне на ново обезщетение/, и без издаване на нова заповед по чл.100 от З./за преминаване към обезщетение в пари/, още на 29.12.89г им е преведено по сметка в ДСК определеното с отчуждаването през 1988г - **обезщетение в парична равностойност/колкото е оценката на Комисията по чл.265 от ППЗТСУ за тяхната отчуждена част от имота/.** По този начин на 29.12.89г Б. **едновременно са имали реално преведено по****

тяхна сметка обезщетение в брой, както и влязла в сила Заповед по чл.100 от З. от 03.10.89г за определяне на конкретен имот-обезщетение. Дори да не са знаели за откритата на тяхно име сметка в ДСК, ако Б. бяха проявили грижа към интересите си и бяха инициирали производство по определяне на ново обезщетение по реда на чл.103 ал.5 от З. -чрез издаване на нова заповед по чл.100 от З., щяха да научат от СО, че всъщност вече е било преминало към парично обезщетение и без заповед, като им е преведено още през 1989г обезщетението в брой. Съдът намира, че СО не е извършила незаконосъобразно фактическо бездействие, довело до липсата на предоставено обезщетение за отчуждения на 05.01.88г имот. **Обезщетение в брой е предоставено по тяхна сметка на 29.12.89г.** Дори Б. да не са знаели за това, тяхната процесуална пасивност е причина за незнанието им и **незнанието не променя факта на предоставено обезщетение.**

ВАС не е знаел този факт при постановяване на своето Решение.

VII / Съдът намира **Иска спрямо ответника СО за изцяло неоснователен**, тъй като не е налице първата предпоставка за основателност на Иск по чл.1 от ЗОДОВ- **твърдяното незаконосъобразно фактическо бездействие на СО, довело до липсата на предоставено обезщетение за отчуждения на 05.01.88г имот на ищците.** В такъв случай е безпредметно обсъждането на втората и третата предпоставка за основателност на Иска - вредите и причинно-следствената връзка. Щом няма да се обсъжда втората предпоставка/ претендираните вреди/, е безпредметно обсъждането на приетите експертиси по делото- те касаят размер на вредите.

VIII / При този изход на спора, на двамата ответници се дължи юрк.възнаграждение, което Съдът ще определи в мин.размер по чл.25 ал.1 и 2 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП – по 100лв за всеки.

Водим от горното и на осн. чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО Иск по чл.1 от ЗОДОВ, обективиран в Искова молба вх.№ 36215/18.12.08г на Д. Б. Б., О. Е. П., М. И. П., Е. М. П. и Д. М. П./последните трима като наследници на първоначалния ищец М. Е. П./, предявен **против Столична Община, представлявана от Кмета на СО и **против Областна Администрация на обл.С.**, представлявана от Областен Управител на обл.С., за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на **391166лв/левовата равностойност на 200000 евро/**, ведно с лихва от датата на увреждането, настъпили в резултат на **незаконосъобразни фактически бездействия** на ответниците/според компетентността им/.**

ОСЪЖДА Д. Б. Б., О. Е. П., М. И. П., Е. М. П. и Д. М. П. ДА ЗАПЛАТЯТ НА Столична Община сумата от 100лв-разноски по делото.

ОСЪЖДА Д. Б. Б., О. Е. П., М. И. П., Е. М. П. и Д. М. П. ДА ЗАПЛАТЯТ НА Областна Администрация на обл.С. сумата от 100лв-разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок

от съобщението.

Съдия: